

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1982- 1983

Nr. 23

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

20 SEPTEMBER 1983

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	663
K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van cultuur	664
M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden . . .	669
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	670
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	670
J. Buchmann, Gemeenschapsminister van huisvesting	678
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs	678
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	681
II. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid	681
Mevrouw R. Steyaert, Gemeenschapsminister van gezin en welzijnszorg .	681
P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud	681
III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)	
Nihil	682

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE REGERING

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

Vraag nr. 83 van 25 augustus 1983 van de heer J. VALKENIERS

DIR V- tentoonstellingen — Resultaten

Hoeveel kostte de DIRV-tentoonstelling te Gent?
Welke concrete resultaten worden ervan verwacht?

Antwoord

De door het geachte lid gevraagde gegevens werden verstrekt in het antwoord op de vraag nr. 47 van 11 mei 1983, gesteld door mevrouw W. Demeester-De Meyer (zie Bulletin nr. 15).

Vraag nr. 84 van 31 augustus 1983 van de heer A. DE BEUL

Begroting — Subsidiëring van werken aan beschermde kerken

Alhoewel de werken aan beschermde kerken behoren tot de aangelegenheden bedoeld onder artikel 59bis van de Grondwet staan de kredieten voor de subsidiëring in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1983 ingeschreven op een artikel bestemd voor aangelegenheden bedoeld onder artikel 107quater.

Mag ik de geachte Voorzitter vragen me te laten weten:

1. of het Rekenhof reeds opmerkingen gemaakt heeft over de verkeerde imputatie van de toelagen;
2. of de nodige maatregelen getroffen zijn om te voorkomen dat voor de begroting van 1984 dezelfde onregelmatigheid wordt begaan?

Antwoord

1. Het is ons niet bekend dat het Rekenhof reeds opmerkingen gemaakt zou hebben i.v.m. de aanrekening van deze toelagen.

Voor meer gegevens ter zake en het standpunt dat het Rekenhof hierbij inneemt, verwijs ik u naar dit Hoog College.

2. Momenteel wordt de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1984 voorbereid. Het spreekt vanzelf dat de eventuele splitsing van de kredieten voor subsidies aan de lokale besturen en aan de kerkfabrieken en andere rechtspersonen die voor de uitoefening van de erkende erediensnottodige onroerende goederen beheren, zal onder-

zocht worden bij het opstellen van het ontwerp-decreet dat aan de goedkeuring van de Vlaamse Raad zal worden voorgelegd.

Vraag nr. 85 van 1 september 1983 van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Vooraf moge ik opmerken dat het geachte lid verzoekt om mededeling van een aantal gegevens die, naar zijn zeggen, „sterk in het oog springend zijn”. Deze gegevens zouden moeten dienen om een in de vraag reeds verwoorde conclusie te staven. De conclusie is dus blijkbaar veeleer gesteund op geruchten dan op feiten. In het licht hiervan is het gebruik van uitdrukkingen als „kleine usurpatoren” a fortiori misplaatst.

Het geachte lid mag evenmin uit het oog verliezen dat:

- iedereen — dus ook ambtenaren — het recht heeft er een politieke of ideologische overtuiging op na te houden en dat dit geenszins onverenigbaar is met of afbreuk doet aan bekwaamheid;
- in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen andere personeelsleden werden benoemd dan degenen die via een door het Vast Wervingssecretariaat georganiseerd vergelijkend wervings- of overgangsexamen werden aangeworven of bevorderd. De aanwervingen en bevorderingen zijn er overigens aan dezelfde regels onderworpen als bij de rijksadministratie;

- de wetgever en de decreetgever in sommige gevallen aan de overheid de verplichting opleggen een evenwichtige ideologische verdeling van de ambten door te voeren (wet van 16 juli 1973 en decreet van 28 januari 1974 betreffende het Cultuurpact);
- de benoemingen in de twee nieuwe instellingen (Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij en Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking) gebeurd zijn overeenkomstig de regelen die in akkoord met Openbaar Ambt reglementair werden vastgelegd, en dat, wat het CGICS betreft, het hogere geciteerde Cultuurpact strikt werd toegepast;
- kabinetsleden tijdens de detachingsperiode, hun rechten op bevordering in het — meestal nationale — departement van herkomst behouden;
- de bevordering in de niveaus 2, 3 en 4 gestoeld zijn op signalement en anciënniteit, m.a.w. zonder enige politieke inmenging, en onverminderd de loopbaanexamens die eveneens door het Vast Wervingssecretariaat worden georganiseerd.

Hierna volgen de gegevens betreffende mijn kabinetsleden.

1. Bevorderingen in de besturen van herkomst
  - A: agent A bij het Ministerie van Financiën, werd bevorderd tot adjunct-techniker.
  - B: verificateur bij het Ministerie van Financiën, werd bevorderd tot verificateur-accountant.
  - C: adviseur bij het Ministerie van Financiën, werd bevorderd tot inspecteur-generaal.
  - D: directiesecretaresse bij het Ministerie van Openbare Werken, werd bevorderd tot onderbureauchef.
2. Statutaire aanwervingen
  - E: bestuurssecretaris bij het Ministerie van Financiën, werd benoemd tot inspecteur bij de Nationale Bank, ingevolge een ingestelde wervingsprocedure.
  - F: eerste klerk-stenotypiste bij het Ministerie van Economische Zaken, werd bevorderd tot hofmeesteres bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.
  - G: een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd, ingevolge een gereguleerd wervingsexamen, aangeworven als klerk-stenotypiste bij de BDBH.
  - H: een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd, ingevolge een gereguleerd wervingsexamen, aangeworven als klerk bij de ASLK.
  - I: een eerste klerk-stenotypiste bij het Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen werd aangewezen als directiesecretaresse bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.
  - J: een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd, ingevolge een wervings-

examen, aangeworven als klerk-stenotypiste bij het Ministerie van Economische Zaken.

- K:** een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd aangesteld als directeur bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.
- L:** een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd aangesteld als bodekamerbewaarder bij het Commissariaat-generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking.
- M:** een niet tot een overheidsdienst behorend personeelslid werd aangesteld als hulpwerkmeester bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij.

Bovendien muteerden drie personeelsleden, in een gelijkwaardige graad, van diverse nationale overheidsdiensten, naar parastatale instellingen van de Vlaamse Gemeenschap.

In geen enkel geval kan van een „oneerlijke” tewerkstelling sprake zijn.

**Vraag nr. 87
van 2 september 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN**

Olie in Limburgse ondergrond — Concessierechten en proefboringen

Reeds herhaaldelijk werd de aandacht gevestigd op de mogelijke aanwezigheid van olie in de Limburgse ondergrond.

Graag vernam ik :

1. of reeds aanvragen om concessierechten te bekomen, werden ingediend ;
2. of reeds concessierechten werden verleend en, zo ja, aan welke ondernemingen;
3. of reeds proefboringen werden verricht en, zo ja, met welk resultaat.

Antwoord

Aangezien de onderhandelingen in verband met concessies en proefboringen voor olie volop aan de gang zijn, lijkt het mij niet opportuun hieromtrent op dit ogenblik reeds detailgegevens te verstrekken.

In een verder stadium zal ik uiteraard hieromtrent verdere toelichting geven.

**K. POMA
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

**Vraag nr. 234
van 27 juni 1983
van de heer O. VAN OOTEGHEM**

Protocol inzake nationale en internationale sportaanlegenheden — Bevoegdheidsproblematiek en gevolgen

Ik verneem dat er een akkoord of liever een „overeenkomst” werd gesloten tussen de Voorzitter van de Waalse Executieve, de Voorzitter van het BOIC en de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Mag ik de geachte Minister vragen mij te willen antwoorden op de volgende vragen?

1. Waarop steunt de „overeenkomst” die tot stand kwam tussen BLOSO, ADEPS, enerzijds, en het BOIC, anderzijds, om in een ABB-commissie de nationale en internationale problemen op sportgebied te regelen?
2. Hoe kan daaruit enige verbindende waarde voor de geadministreerden voortspruiten, wijl die overeenkomst niet eens gepubliceerd is en zonder dat een decreet tussenkomt?
3. Waar haalt de Vlaamse Gemeenschapsminister, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, zijn macht om te handelen op nationaal en internationaal gebied?
4. Heeft de Vlaamse Gemeenschapsminister een delegatie van de Vlaamse Executieve ontvangen om een „unitaire overeenkomst” te sluiten? Geschiedde dit met de instemming van een nationaal minister? Zo ja, wie?
5. Waarom werd er geen algemene bekendheid gegeven aan een „overeenkomst” die de ganse Vlaamse Gemeenschap bindt? Geeft men aldus geen wetgevende functie aan een niet-geëigend orgaan? Werd de anti-dopingscommissie unitair gehouden? Op grond waarvan? Met instemming van wie?
6. Hoe kan een ABB-commissie — zo heet de commissie die de overeenkomst heeft gesloten — zaken unitair maken of houden tegen de bepalingen in van de wet op de staatsvorming?
7. Moet of moest het BOIC zich niet aanpassen aan de bepalingen van de staatsvorming? Is dit geschied? Waarom niet?
8. Bestaat er een andere overeenkomst o.m. in verband met het subsidiëringsbeleid, waaruit blijkt dat het BOIC zich moet aanpassen aan de staatsvorming? Waarom werd die overeenkomst niet gepubliceerd?
9. Is het protocol misschien te aanzien als een aanpassing aan de staatsvorming? Zo ja, hoe komt het dan dat in een Gemeenschapsprobleem nationale overeenkomsten (niet-gepubliceerde) kunnen worden getroffen?
10. Is dit protocol geen werk van onbevoegden? Waarom wordt er dan uitvoering aan gegeven?
11. Welke is de juridische basis van al de bepalingen van de verschillende overeenkomsten en van het protocol? Hoe kan een door onbevoegden gesloten „overeenkomst”, die de perken der Gemeenschapsbevoegdheid te buiten gaat, toch rechtsgevolgen sorteren?

Antwoord

Vooraleer in detail te antwoorden op de elf door het geachte lid gestelde vragen meen ik dat het aangewe-

zen is de sportproblematiek op nationaal en internationaal vlak te situeren gelet op de aan de Vlaamse Gemeenschap toegewezen bevoegdheden terzake.

Reeds ingevolge artikel 2, 9° van de wet van 21 juli 1971 betreffende de bevoegdheid en de werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap (BS 23 juli 1971) waren de Cultuurraden bevoegd inzake „ lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens”. Artikel 4, 9° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BS 15 augustus 1980) is een letterlijke overname van artikel 2, 9° van de wet van 21 juli 1971; de bijzondere wet van 8 augustus 1980 heeft op dit vlak dus geen verandering gebracht (zie Parl. St., Sen. 1979- 1980, nr. 434/1, p. 4).

Blijkens de memorie van toelichting bij het ontwerp van wet ter uitvoering van artikel 59 bis, § 1 en 2 van de Grondwet omvat „ lichamelijke opvoeding, sport en openluchtlevens” zowel de beroepssport als de sport voor liefhebbers, terwijl hiervan is uitgesloten de reglementering van weddenschappen, sportuitslagen, bokswedstrijden en dopingspraktijk...” (Parl. St., Sen., 1970- 1971, nr. 400/1, p. 6). Blijkens het verslag van Van Bogaert kan deze materie echter, geen betrekking hebben op strafsociale en burgerlijke wetgeving, zoals reglementeringen van weddenschappen, sportuitslagen, doping, sociale zekerheid”. (Parl. St., Sen. 1970-71, nr. 497, p. 5).

De bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake onder meer artikel 4, 9° van de bijzondere wet is echter, *ratione loci*, beperkt tot het Nederlandse taalgebied en wat Brussel Hoofdstad betreft tot de instellingen die wegens hun activiteiten beschouwd worden als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap (zie artikel 59 bis, § 4 van de Grondwet). Uiteraard heeft de aan de Gemeenschappen toegewezen bevoegdheid niet voor gevolg gehad dat, onder meer, de vrijheid van vereniging, b.v. in casu van het BOIC beperkt werd (zie trouwens Parl. St. Sen., 1970- 1971, nr. 497, p. 5).

Dit heeft voor gevolg dat sportverenigingen zich zowel op nationaal als internationaal vlak „ vrij” kunnen verenigen zonder dat, in principe, de Gemeenschappen op dit vlak „rechtstreeks” regelend kunnen optreden (onrechtstreeks kan dit wel, b.v. via subsidiëring : zie, onder meer, artikel 3, 3° en 6° van het decreet van 2 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen (BS 10 mei 1977)). Onder meer om die reden is het ook niet verwonderlijk dat b.v. internationale sportverenigingen „ uitsluitend” nationaal georganiseerde sportverenigingen erkennen, ongeacht de staatsstructuren van de aangesloten nationale verenigingen. Daarom ook wordt aldus voor deelname aan de Olympische Spelen, de Wereldspelen en de Olympische Spelen voor Minder-vahden enkel het BOIC erkend en aanvaard als vertegenwoordiger van België. Het is derhalve het BOIC dat zorg draagt voor de selectie en de begeleiding van de atleten en voor organisatie van de (Belgische) afvaardiging.

Het ligt derhalve voor de hand dat zowel de Vlaamse Gemeenschap als de Franse Gemeenschap aangewezen zijn op een samenwerking met het BOIC (samen-

werking waarvoor trouwens het BOIC van zijn kant, al was het maar om financiële redenen, evenzeer geïnteresseerd is). Het is in deze optiek dat het op 18 maart 1982 gesloten „protocol” tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap en het BOIC dient bekeken en begrepen te worden. Zowel uit de geest als uit de tekst van dit protocol blijkt overigens dat het hier niet gaat om een overeenkomst in de eigenlijke zin van het woord — m.a.w. een akkoord waardoor wederzijdse rechten en verplichtingen ontstaan die in rechte afdwingbaar zijn — doch eerder om een „gentlemen's agreement” waarbij drie partijen die zich elk (gedeeltelijk) bewegen op eenzelfde interessegebied, besluiten tot een vorm van samenwerking waarbij elkeen baat heeft zonder zijn zelfstandigheid prijs te geven. Terloops en voor zoveel als nodig kan hieraan toegevoegd dat het BOIC zowel de nationale als Gemeenschapsreglementeringen die op hem toepasbaar zijn, dient te respecteren.

Er dient overigens opgemerkt dat dit protocol op geen enkel vlak afbreuk doet aan de bestaande, aan de Vlaamse Gemeenschap toegewezen bevoegdheden en aan de van kracht zijnde reglementeringen.

Wat de vragen zelf betreft kan ik het volgende antwoorden.

1. Zie hoger.
2. Geen enkel verbindende waarde, ook niet voor de geadministreerden (in casu de atleten): zie hoger.
3. Zie hoger en zie artikel 4, § 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 januari 1982 houdende bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve (BS 5 februari 1982) en artikel 1, 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 28 januari 1982 houdende organisatie van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse Executieve (BS 12 februari 1982), zoals gewijzigd voor het besluit van 27 april 1983 (BS 16 juni 1983).
4. Vermits het hier niet gaat om een overeenkomst doch wel een „protocol” (zie hoger) heb ik, ingevolge de in punt 3 vermelde besluiten, hiertoe de nodige delegatie vanwege de Vlaamse Executieve.
5. Het betreft hier geen overeenkomst. Overigens kan de Executieve uiteraard via een overeenkomst geen haar toebehorende wetgevende functie geven aan een niet-geëigend orgaan. Tot slot kan opgemerkt dat er in dit protocol geen sprake is van een (unitaire) anti-dopingscommissie.
6. Zoals hoger aangetoond respecteert de in het protocol vervatte samenwerking tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap en het BOIC volkomen de bijzondere wet van 8 augustus 1980.
7. Zoals reeds gesteld laat de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de vrijheid van vereniging in hoofde van (sport)verenigingen onverkort. Dit neemt evenwel niet weg dat het BOIC b.v. het decreet van 25 februari 1975 tot vaststelling van het statuut van de niet-betaalde sportbeoefenaar (BS 5 augustus 1975) dient te respecteren en dat het, b.v. zolang het op de huidige basis georganiseerd

blijft, niet in aanmerking komt om te genieten van de voordelen vervat in het decreet van 3 maart 1977 houdende regeling van de erkenning en de subsidiëring van de landelijk georganiseerde sportverenigingen (BS 10 mei 1977).

Wel wordt het BOIC een nominaturn toelage verleend van 1.500.000 frank op de gewone begroting, Sectie 52, art. 33.11.02.

8. Het BOIC kan slechts in aanmerking komen voor toelagen vanwege de Vlaamse Gemeenschap in de mate dat het, zoals andere sportverenigingen, beantwoordt aan de van kracht zijnde reglementeringen.

In mijn schrijven van 15.2.1983 gericht aan de heer Mollet, Voorzitter van het BOIC, via de heer A. Lams, Leidend ambtenaar, waarin ik mijn akkoord heb betuigd met dit protocol heb ik tevens duidelijk gesteld dat ik „niet zal nalaten een nauwlettend toezicht uit te oefenen op de behartiging van de belangen van alle erbij betrokken leden van de Vlaamse Gemeenschap”,

9. Neen, cf. zie hoger.
10. Ja, ik ben bevoegd voor de belangen van de Vlaamse sportbeoefenaars.
11. Zie hoger.

**Vraag nr. 235
van 24 juni 1983
van de heer O. VAN OOTEGHEM**

Protocol tussen BLOSO-ADEPS en BOIC — Gezondheidsaspecten

Ik verneem dat er een protocol zou bestaan in verband met de betrekkingen tussen BLOSO en ADEPS enerzijds, en het BOIC anderzijds.

Mag ik de geachte Minister vragen mij in het bezit te willen stellen van voornoemd protocol?

Is Minister Dehaene op de hoogte van dit protocol en heeft hij er zijn goedkeuring aan gehecht met betrekking tot de gezondheidsaspecten?

In feite zou dit protocol een regeling tussen de drie genoemde organismen behelzen en wat dat betreft de instemming van een nationaal Minister kunnen inhouden.

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag laat ik het geachte lid rechtstreeks een exemplaar van het gevraagde protocol geworden.

Wat betreft de problemen met een medisch aspect (artikel 3.3.) heeft het BOIC begin dit jaar een overeenkomst afgesloten met de heer De Wulf, Gemeenschapsminister verantwoordelijk voor het gezondheidsbeleid; zij houdt ondermeer de medewerking in van één geneesheer voor de medische begeleiding van de topatleten.

Voor de laatste alinea van uw vraag verwijs ik naar mijn uitgebreid antwoord op uw vraag (nr. 235 d.d. 24.6.1983) waarin deze materie ter sprake komt.

Vraag nr. 255
van 28 juli 1983
van de heer D. VERVAET

Rode Klooster te Dworp — Restauratiesubsidiëring

Langs de Wortenberg te Dworp ligt het, sinds 1975 beschermde, Rode Klooster.

Deze unieke hoeve werd sinds jaren aan haar lot overgelaten zodat restauratie nu een dringende noodzaak is geworden.

De gemeente Beersel, die het goed van het OCMW van Brussel huurt, wil voor de restauratie wel het nodige doen maar wacht nog steeds op de voorziene subsidies van 60 procent vanwege de Staat en 20 procent vanwege de provincie.

Graag vernam ik van de geachte Minister wat de betoelaging van deze restauratie in de weg staat.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat een principiële belofte van toelage verleend wordt op basis van het ontwerp-dossier. Volgende kostenverdeelsleutel wordt daarin gehanteerd :

Vlaamse Gemeenschap 60% (Besluit van de
 Vlaamse Executieve
 d.d. 1 juli 1982)

provincie	20%
eigenaar	20%

Mijn administratie werd ter zake tot op heden niet in het bezit gesteld van de erfpachtovereenkomst, noch van het ontwerp-dossier.

De principiële belofte van toelage houdt tevens de machtiging in om over te gaan tot aanbesteding.

Op basis van de laagste inschrijving wordt het aandeel van de Vlaamse Gemeenschap berekend en aangerekend op de kredieten van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

De uitbetaling gebeurt na voorlegging van de maandelijks opgestelde vorderingsstaten.

Vraag nr. 256
van 28 juli 1983
van de heer D. VERVAET

Natuurgebieden Liedekerkebos en Dommelingen — Afwijking beschermingsbepalingen

In zijn strijd tegen de waterverontreiniging in het arrondissement Halle-Vilvoorde heeft de intercommunale Haviland een voorontwerp ter studie voor de sanering van de Bellebeek in het noordelijk deel van het Pajottenland.

In deze studie is de bouw voorzien van een rioolwaterzuiveringsstation te Liedekerke. Voor deze waterzuiveringsinstallatie is Haviland van plan om in de natuurgebieden Liedekerkebos en Dommelingen collectoren aan te leggen.

Deze natuurgebieden zijn beschermd en het fabeltje als zouden de werken „met een minimum aan ver-

storing” gebeuren kan mijns inziens deze natuurschending niet verrechtvaardigen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Bent u van plan om de gevraagde afwijking op de beschermingsbepalingen van de natuurgebieden Liedekerkebos en Dommelingen toe te staan?
2. Zo ja, komt hier dan uw gevoerde politiek van bescherming van landschappen niet in het gedrang?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat mijn diensten pas voor het eerst op 24 maart 1983 op de hoogte werden gebracht van de plannen voor de aanleg van collectoren door het Liedekerkebos en de Dommelingen.

Er waren op dat ogenblik evenwel onvoldoende inhoudelijke gegevens over de verantwoording van het traject en over een eventuele studie inzake alternatieve trajecten.

Ik heb de ontwerpers verzocht mij onverwijld een omstandige verantwoordingsnota met bespreking van eventuele alternatieve trajecten voor te leggen.

Dit document is nog steeds niet in mijn bezit. Pas van zodra ik daarover kan beschikken zal het mij mogelijk zijn een beslissing te treffen.

Vraag nr. 260
van 2 augustus 1983
van de heer D. VERVAET

Hof Nederloo te Vlezenbeek — Bescherming en omgevingswijzigingen

Het Hof Nederloo te Vlezenbeek werd bij koninklijk besluit van 13 april 1953 als monument geklasseerd; ditzelfde koninklijk besluit klasseerde de onmiddellijke omgeving als landschap.

In het recente verleden werd dit domein verkaveld in drie loten en aan verschillende personen verkocht: het kasteel, het conciergegebouw en het zwembad, de twee laatste sinds de klassering verbouwd of gebouwd.

Wat ik heden vaststel, is dat de eigenaar van het zwembad, dat gelegen is in sectie C, nrs. 152 d en 152 e van het kadaster, ingrijpende veranderingen aan de omgeving heeft aangebracht: zo werden oude rodondendrons, van tientallen meters omtrek, gekapt, andere bomen geveld, en werd een muur, die de moestuin omringde, gesloopt, het zwembad gedempt en de kleedkamers werden een heus verblijf.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het ganse domein, met inbegrip van het conciergehuis (sectie E, nrs. 154 c en 154 e) en het zwembad (sectie E, nrs. 152 d en 152 e) geklasseerd als landschap?
2. Zo ja, werden de nodige vergunningen voor de ingrijpende omgevingswijzigingen aangevraagd en bekomen?

3. Zo neen, **weze** het niet opportuun om, vooral nu er drie eigenaars zijn, de klassering uit te breiden tot het ganse domein, zoals gekend vóór de verkoop?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid punt voor punt het volgende meedelen.

1. Enkel de percelen sectie E, nrs. 156 en 155 a zijn gerangschikt als landschap (KB 13.4.1953).
2. Er werden bij de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Stedebouw — Monumenten- en Landschapszorg geen aanvragen ingediend voor omgevingswijzigingen.
3. De opportuniteit van een uitbreiding van de rangschikking zal worden onderzocht.

Vraag nr. 265
van 5 augustus 1983
van de heer A. COPPIETERS

Openbare bibliotheken — Normen inzake boekenbestand

Veel gemeentelijke mandatarissen zijn tot de vaststelling gekomen dat in het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1 juli 1982 tot wijziging van sommige bepalingen van de uitvoeringsbesluiten van het decreet van 19 juni 1978 betreffende het Nederlandstalige openbare bibliotheekwerk en van de wet van 17 oktober 1921 betreffende de openbare bibliotheken, strengere normen worden gehanteerd dan die welke door de diensten van de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, onder andere bij de inspectie van deficitaire begrotingen, worden weerhouden.

Een groot deel van deze gemeentelijke mandatarissen is de mening toegedaan dat, voor een normale degelijke werking van de plaatselijke openbare bibliotheken, de boekenbestanden volgens de normen die de diensten van de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden hanteren, voldoende zijn.

Aan de bevoegde Minister werd toelating gevraagd om deze normen bij de aankoop van boeken te mogen toepassen, zonder de erkenning van de openbare bibliotheek in gevaar te brengen.

De Gemeenschapsminister van cultuur heeft echter geantwoord dat geen afwijkingen op het besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1 juli 1982 kunnen worden toegestaan.

Het is duidelijk dat er tegenspraak bestaat tussen het standpunt van de diensten van de Gemeenschapsminister van cultuur en dit van de diensten van de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Kan de geachte Minister mij daarom mededelen of het, gezien de deficitaire toestand van vele gemeen-

ten, toegelaten is om de boekenaankopen van de openbare bibliotheken te doen in overeenstemming met de normen die gehanteerd worden door de diensten van de Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, zonder evenwel de erkenning van de openbare bibliotheken in het gedrang te brengen?

Antwoord

In aansluiting op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. De voorwaarden om als openbare bibliotheek erkend te kunnen worden en te blijven zijn bepaald in het KB van 13 september 1979 houdende de voorwaarden tot erkenning door de Staat van de Nederlandstalige openbare bibliotheken, zoals het werd gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 1 juli 1982. Ik ben van oordeel dat deze normen moeten gerespecteerd worden. Dit neemt m.i. echter niet weg dat bijvoorbeeld de normen voor de aangroei van de collecties welke in feite „op jaarbasis” zijn vastgesteld ook als „gemiddelde normen” over een periode van 10 jaar kunnen worden beschouwd. D.w.z. dat tekorten moeten en overschotten kunnen worden gecompenseerd binnen deze periode. Voor POB welke het gestelde minimum aantal boeken na 10 jaar bereiken, bepaalt het KB nog dat de „normale aangroei” moet worden verder gezet (artikel 6 van het KB van 13.09.1979). Deze passus moet in nauwe relatie met artikel 8 van hetzelfde besluit worden gelezen.

2. Er werd mij reeds gesignaleerd dat door mijn collega de heer Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, voor deficitaire gemeenten schrappingen gebeuren in de vastgestelde begrotingen meer bepaald dus op de post „aankoop van collecties van de POB”.

Het is mij niet bekend welke normen hierbij worden gehanteerd. Alle gevallen behoorden wel tot dezelfde provincie. Ik zal dan ook niet nalaten mijn collega hierover te contacteren en op de mogelijke consequenties hiervan te wijzen.

Ik kan er tenslotte nog aan toevoegen dat tussen de respectieve administraties van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap deze problematiek reeds werd gesteld.

Vraag nr. 269
van 12 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Radiomagazine „Aktueel” van 4 augustus 1983 — Niet-wederuidzenging van Tsjaad-bijdrage

Donderdag 4 augustus jongstleden wijdde het radiomagazine „Aktueel” zendtijd aan de gebeurtenissen in Tsjaad, waarbij door de journalist de houding van de betrokken partijen werd doorgelicht en onder meer als uitgangspunt de vraag werd gesteld: „Wie heeft belang bij een internationalisering van het conflict?”

In tegenstelling met hetgeen werd aangekondigd, werd deze bijdrage niet meer heruitgezonden om 19 uur, naar het schijnt op verzoek van de **Administrateur-generaal**.

Hieromtrent vernam ik graag:

1. of van de wederuitzending van bovenvermelde bijdrage inderdaad werd afgezien op initiatief van de heer **Administrateur-generaal**;
2. of met de eindredactie van „Aktueel”, die de bijdrage vooraf goedkeurde, overleg werd gepleegd in verband met de niet-wederuitzending;
3. of de betrokken journalist vooraf werd geraadpleegd en zijn argumenten heeft kunnen uiteenzetten ;
4. welke precieze redenen aanleiding waren tot dergelijke beslissing, met andere woorden wat er gebeurlijk niet deugde aan inhoud, woordkeuze enzovoort;
5. of er een, en desgevallend welke, procedure is voorzien om te beletten dat journalistieke werkstukken die goedgekeurd worden door de eindredactie, alsnog worden uitgezonden of heruitgezonden ;
6. of deze procedure in bovenvermeld geval nauwgezet werd gevolgd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. De **Administrateur-generaal** zelf heeft de eindredacteur van *Aktueel* op 4 augustus jl. opdracht gegeven de bijdrage over *Tsjaad* die om 18 uur uitgezonden was, niet meer te herhalen om 19 uur.
2. Een half uur vóór hij de opdracht gaf, had de **Administrateur-generaal** een eerste telefoongesprek gevoerd met de betrokken eindredacteur. Rekening houdend met diens bedenkingen, heeft hij nadien zijn beslissing genomen.
3. De betrokken journalist werd vooraf niet geraadpleegd en heeft zijn argumenten niet uiteen kunnen zetten. De betrokken journalist was trouwens tussen 18 en 19 uur niet meer in het huis.
4. De **Administrateur-generaal** heeft zijn beslissing genomen omdat hij van oordeel was dat de bijdrage over *Tsjaad* de grenzen van de duiding duidelijk overschreed en opiniërend was, wat in strijd is met de wettelijke verplichtingen waaraan de BRT zich te houden heeft.
5. Artikel 18, § 2 van de reglementen van beheer en procedure luidt :
„ wat het toezicht op de eigen BRT-programma's betreft, kan de **Administrateur-generaal** in spoedeisende gevallen, op voorstel of na raadpleging van de betrokken hiërarchische verantwoordelijken, besluiten tot opschorting van de uitzendingen; de Vaste Commissie wordt zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld van dergelijke handelingen”.

6. De **Administrateur-generaal** heeft conform zijn wettelijke opdracht toezicht op de eigen BRT-programma's uitgevoerd en in dit specifieke spoedeisende geval, na een telefoongesprek met de betrokken hiërarchische verantwoordelijken — de enige die hij toen kon bereiken — besloten tot opschorting van de omstreden bijdrage. Nadien is een nota klaargemaakt om de Vaste Commissie van de Raad van Beheer in haar eerstvolgende vergadering op de hoogte te brengen van deze maatregel.

Vraag nr. 275 van 31 augustus 1983 van de heer A. DE BEUL

Beschermde monumenten en landschappen — Niet-naleving van de wetgeving

Kan de geachte **Gemeenschapsminister van cultuur** mij mededelen voor welke inbreuken op de wetgeving inzake monumenten en landschappen aangiften werden gedaan bij de **Procureur des Konings** en welke gevolgen hieraan werden verleend?

Antwoord

Aansluitend bij zijn vraag moet ik het geachte lid mededelen dat het mij niet mogelijk is mee te delen hoeveel inbreuken er werden vastgesteld op de wetgeving inzake monumenten en landschappen.

Het geachte lid gelieve zich hiervoor te richten tot de **Minister van Justitie**.

M. GALLE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNEN- LANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 73 van 1 september 1983 van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?

3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?

Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn schriftelijke vraag met betrekking tot benoeming of bevordering van kabinetsleden, kan ik het geachte lid mededelen dat slechts één personeelslid, bestuurschef bij mijn kabinet, werd benoemd tot directiesecretaris bij het Commissariaat-generaal voor Internationale Culturele Samenwerking, „Brakke Grond”, en op datum van 15 augustus 1982, het kabinet heeft verlaten.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPS MINISTER VAN GEZIN EN WELZIJSZORG

Vraag nr. 48
van 1 september 1983
van de heer J. DE MOL

Kabinetsleden — Benoemingen en bevorderingen

In deze tijd van werkloosheid betekenen de politieke benoemingen een zware kaakslag voor éénieder die eraan denkt op een eerlijke manier tewerkgesteld te worden.

Hierbij springen vooral de benoemingen, bevorderingen... van kabinetsleden sterk in het oog. Het lijkt de meest normale zaak te zijn dat deze kleine usurpatoren als beloning voor hun „hard en belangloos” werk één of meerdere benoemingen of bevorderingen ontvangen.

Kan u over uw kabinetsleden de volgende inlichtingen verschaffen?

1. Hoeveel kabinetsleden werden benoemd of bevorderd?
Gelieve deze inlichtingen te verschaffen voor alle kabinetsleden vanaf december 1981.
2. Welke was de oorspronkelijke graad in de administratie, parastatale of firma?
3. In welke graad en welke administratie, parastatale, maatschappijen... werden deze mensen benoemd?
Indien verschillende bevorderingen plaatsvonden, gelieve dit ook te vermelden.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer de geachte collega mede te delen dat, sedert 23 december 1981, bij mijn weten, twee van mijn kabinetsmedewerkers, een bevordering ontvingen in hun administratie van herkomst, op grond van de statutaire bepalingen en procedure.

Dit betreft een adjunct-adviseur die werd bevorderd tot adviseur in het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen en een „tijdelijk toegevoegde eenheid” die in vast verband werd aangesteld als klasseerder-expeditionair bij de Regie voor Telegrafie en Telefonie.

Daarbenevens weet ik ook dat één medewerker, vooreen eerste klerk bij het Ministerie van Volksgezondheid en het Gezin, aangesteld werd als opsteller bij het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Betrekkingen.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

Vraag nr. 157
van 20 juli 1983
van de heer M. CAPOEN

Bestuur van Waters en Bossen — Personeelsbezetting

We vernemen dat bij het Bestuur van Waters en Bossen heelwat diensten niet meer verzekerd zijn wegens gebrek aan personeel.

In dit verband zouden we graag een overzicht krijgen per provincie en per dienst van de stand van de personeelsbezetting in de respectievelijke gebieden en dit zowel voor het technisch als voor het administratief personeel.

Tevens zouden we graag vernemen welke maatregelen er zullen getroffen worden om de vacante betrekkingen zo spoedig mogelijk te laten bezetten.

Aanvullend antwoord

Ik heb de eer aan het geachte lid, onder tabelvorm en per provincie, de structuur en de stand van de personeelsbezetting te laten kennen bij de buitendiensten van Waters en Bossen, die thans integraal deel uitmaken van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu.

Uit deze tabel blijkt dat bij het personeel van niveau 1 slechts één betrekking vacant is terwijl momenteel bij het technisch en bewakingspersoneel 28 gebieden vacant zijn waarvan 20 staats- of gemengde gebieden, 4 gemeentegebieden en 4 visserijgebieden.

De betrekking van e.a. ingenieur-hoofd van dienst zal pas ingenomen worden nadat het volledig kader en de structuur van de nieuwe Vlaamse administratie uitgewerkt zal zijn.

Thans is de aanwervingsprocedure voor 24 technische beambten le klasse van Waters en Bossen aan gang, waarbij geput wordt uit de wervingsreserve van het vergelijkend aanwervingsexamen dat plaatsvond op 23 december 1981, en waarvoor toelating tot aanwerving verkregen werd.

De bezetting van de vier gemeentebesturen zal nadien geschieden van zodra de Raad van State zich heeft uitgesproken omtrent de rechtsgeldigheid van de vroegere aanwervingsprocedure overeenkomstig

Toestand van de personeelsbezetting op 1 augustus 1983

Provincie	Inspectie (E.a. ingenieur • hoofd van dienst)	Houtvesterijen (E.a. ingenieur • of ingenieur)	Administratief personeel	Aangestelden		
				Kader	Effectief	Vacant
West-Vlaanderen	1 vacant	1	1	11	5	6
Oost-Vlaanderen		1	1	12	9	3
Antwerpen	1	2	2	29	25	4
Vlaams-Brabant	1 gedetacheerd	2	1 gedetacheerd 2 effectieven	30	22	8
Limburg	1	3	3	37	34	3
Visserijdienst (bevoegd voor de 5 provincies)		1 gedetacheerd 1 effectief	1	13	9	4
TOTAAL	4	11	11	132	104	28

artikel 8 van het boswetboek als gevolg van de wet van 8 augustus 1980 op de hervorming van de instellingen.

Ik ben mij tenvolle bewust van de moeilijkheden die voor de dienst zijn ontstaan ten gevolge van langdurige wervingsstop, maar ik meen het geachte lid te mogen geruststellen dat het kader van Waters en Bossen tegen het einde van het jaar volzet zal zijn.

**Vraag nr. 176
van 29 augustus 1983
van de heer O. VAN OOTEGHEM**

Verkavelings- en bouwvergunningen — Uitreikingsvoorwaarden

Mij wordt verteld — doch het lijkt mij onwaarschijnlijk — dat bij het afleveren van verkavelingsvergunningen en bouwvergunningen de titularis van deze vergunningen in bepaalde gemeenten verplicht wordt een contract van minimumverbruik af te sluiten met een met name genoemde gasmaatschappij en bij verkaveling iedere woning afzonderlijk moet aangesloten worden op de bestaande wachtbuis.

Deze zou aan de titularis van de reeds genoemde vergunningen opleggen welke energiebron hij moet gebruiken voor huishoudelijk verbruik en voor centrale verwarming. In dat geval zou de titularis niet meer vrij zijn om een energiebron te kunnen kiezen, hetgeen ik niet voor mogelijk acht.

De geachte Minister gelieve mij te willen mededelen :

1. of de gemeente het recht heeft bij de aflevering van verkavelingsvergunningen en bouwvergunningen de titularissen op te leggen aan te sluiten bij een met name genoemde gasmaatschappij en of dit niet als een niet-aanvaardbare voorwaarde wordt aangezien;
2. zo ja, mij de juridische basis te willen geven waarom men kan steunen om dergelijke verplichtingen

aan de titularissen bij de aflevering van de vergunningen op te leggen.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw bepaalt dat het college van burgemeester en schepenen aan de afgifte van een verkavelingsvergunning lasten kan verbinden die het college van de verkavelaar meent te moeten opleggen, met name de uitvoering, op kosten van de verkavelaar, van alle werken tot uitrusting van de aan te leggen straten en de reservering van gronden voor groene ruimten, openbare gebouwen en openbare nutsvoorzieningen.

Het aangehaalde voorbeeld betreffende de verplichte aansluiting bij een met name genoemde maatschappij valt niet onder de lasten als bedoeld in artikel 58.

**Vraag nr. 161
van 29 juli 1983
van de heer O. VAN DEN BROECK**

Beleidsnota waterbeheersing — Stand van Zaken

Blijkens onderscheiden rapporten van milieuverenigingen zou de zogenaamde „ bekenproblematiek” eenzijdig vanuit het standpunt van de optimale beheersing en afvoer worden benaderd.

De praktijk zou ons echter leren dat zowel het gestelde doel (overstromingen vermijden) als mogelijk andere functies in het gedrang komen. Naast de watertransportfunctie worden vooral vermeld : de industriële, bergings, natuurlijke, recreatieve, milieu-hygiënische en biologische functie.

Graag had ik betreffende de problematiek van de onbevaarbare waterlopen van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of er desbetreffend reeds

een beleidsnota over waterbeheersing bestaat en of in uitzicht gesteld wordt?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat een beleidsnota betreffende de problematiek van de onbevaarbare waterlopen in het Vlaamse Gewest in voorbereiding is.

De krachtlijnen ervan kunnen als volgt worden omschreven.

- De werken aan de onbevaarbare waterlopen moeten beperkt worden tot die welke nodig zijn om overstromingen en wateroverlast in woongebieden en in agrarische gebieden te voorkomen. De hierbij nagestreefde regularisatie van het waterafvoerregime zal zoveel mogelijk zonder ingrijpende wijziging van de bestaande bedding van de waterloop moeten worden tot stand gebracht. De werken aan de waterloop zullen aldus normalerwijze slechts het oprichten, vernieuwen of aanpassen van kunstwerken, het doen verdwijnen van plaatselijk hindernissen die een normale waterafvoer in de weg staan of het treffen van maatregelen ter beperking van de erosie van de bedding tot voorwerp hebben.
- Dergelijke werken zijn meestal echter niet voldoende om, ook bij hoge afvoerdebieten in de waterloop, het ontstaan van ongewenste overstromingen te voorkomen. Daarom is in de regel, behalve een aanpassing van de waterloop zelf, ook de aanleg van wachtbekkens voor het tijdelijk bergen buiten de waterloop van een deel van de topdebieten, nodig. Die wachtbekkens worden uiteraard bij voorkeur aangelegd in de gedeelten van de vallei die van nature het gemakkelijkst overstroomd worden. Ze moeten zodanig worden ingericht dat de gebieden die hiervoor worden aangewend, buiten de periode van overstroming, indien mogelijk, hun oorspronkelijke bestemming kunnen behouden. Het beheer van deze gebieden en van de erin opgerichte kunstwerken en dijken moet daarom in gemeen overleg met alle betrokkenen worden bepaald.
- Verder is het duidelijk dat een waterloop in hoofdzaak een transportfunctie heeft, maar dat hij daarnaast ook nog andere niet onbelangrijke functies te vervullen heeft. Bij de uitvoering van werken ter verbetering van de waterbeheersing in een waterloop dient men hiermede dan ook voldoende rekening te houden.
- Te dien einde is het aangewezen dat de werken, vooral wanneer ze een invloed uitoefenen op de waterhuishouding in onder ecologisch opzicht belangrijke gebieden, steeds het voorwerp van een landschapsecologische studie zouden uitmaken. Een dergelijke studie behelst, naast een adviserende begeleiding bij het ontwerpen en het uitvoeren van de werken, ook het nagaan van de primaire en secundaire effecten van de ingrepen. Zeer belangrijke werken die de herinrichting van het betrokken gebied noodzakelijk kunnen maken, worden bovendien best ook door een studie over de integrale landinrichting begeleid.

Vraag nr. 164 van 4 augustus 1983 van de heer J. DE MOL

Terugvorderen van subsidies — Intercommunale DDS (Berlare-Donk)

Bij koninklijk besluit van 24 december 1976 werd aan de intercommunale DDS (Berlare Donk) een toelage van 6.659.000 frank toegekend voor de verwerving van gronden; deze gronden dienden gebruikt te worden om ze als openbaar park te benutten (artikel 1). Dit openbaar park wordt beschouwd als openbare ruimte voor passieve recreatie (artikel 2). Tevens was de intercommunale DDS verplicht alle beheersdaden vooraf aan een bindend advies van de Dienst van het Groenplan te onderwerpen; tevens moeten alle werken waarvan de uitvoering het voortbestaan van een deel der groene ruimte in gevaar zou kunnen brengen (o.a. ontbossen, vellen van hoogstammige bomen, aanleggen van wegen en paden, ontginnen...) vooraf goedgekeurd worden door de Dienst van het Groenplan (artikel 3). Indien de intercommunale niet voldoet aan de voorwaarden in artikel 2 en 3, dan moet tot de onmiddellijke terugbetaling aan de Staat worden overgegaan (artikel 4).

In dit gesubsidieerde gebied werden en worden verschillende werken uitgevoerd die totaal in strijd zijn met artikel 2 en 3. De Dienst van het Groenplan is voldoende op de hoogte van deze overtredingen die aanleiding zouden moeten geven tot het terugvorderen van de toelage. Deze toelage werd echter niet teruggevorderd. Bij wijze van illustratie vermelden we volgende overtredingen van zowel artikel 2 als van artikel 3:

- vellen van honderden, niet kaprijpe, gezonde jonge bomen (september 1979); naderhand werd op de plaats van de geveld bomen een zandbed van ongeveer 6 m breedte en ongeveer 150 m lengte aangebracht. Deze werken (ontbossing en reliëfwijziging) werden door DDS niet aan de Dienst van het Groenplan gemeld;
- aanleggen van een nieuwe dijk tussen twee eilandjes in het Donkmeer (voorjaar 1979);
- opspuitingswerken in het gesubsidieerde gebied (augustus 1980-april 1981);
- vellen van 25 niet-kaprijpe canadapopulieren (mei 1981);
- oprichten van een vaste constructie (december 1982);
- aanleggen van een „slip-way” (februari 1983).

Deze voorbeelden zijn slechts een greep uit een groot aantal; ze illustreren voldoende hoe telkens opnieuw in strijd met het subsidiëeringsbesluit van 24 december 1976 wordt gehandeld. Tevens zijn deze werken totaal in tegenstrijd met de bestemmingen van het gewestplan.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Waarom wordt deze toelage niet teruggevorderd?
2. Welke stappen werden door de Dienst van het Groenplan ondernomen om een naleving van het

koninklijk besluit van 24 december 1976 te beko-
men?

3. Welke stappen zal U als beleidsverantwoordelijke aanwenden om de toelage terug te vorderen?
4. Hoe beoordeelt u de overtredingen die in strijd zijn met het gewestplan?

N.B. Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Reeds van vóór het toekennen van de subsidies in het kader van het Groenplan bestonden inzichten om het gebied uit te bouwen als recreatie- en groengebied.

Het is in dit licht dat de toelagen aan DDS voor de verwerving van de gronden moeten gesitueerd worden.

In deze geest waren geen werken bekend die DDS zou hebben uitgevoerd in tegenstrijd met de bepalingen van het besluit houdende toekenning van de toelage. Er was dan ook geen reden om deze toelage terug te vorderen.

Ingevolge een klacht van een leefmilieugroepering werd door de provinciale directie van de stedenbouw in maart 1983 de nodige vaststellingen gedaan. Het betreft een **80-tal** houten palen die in de waterplas werden geslagen, alsmede de aanleg van een slip-way in beton van nagenoeg 21 m lang en 3 m breed.

Deze aangelegenheid is nog in onderzoek. Van zo-
haast het volledig dossier wordt voorgelegd kan een standpunt worden ingenomen.

Vraag nr. 165
van 4 augustus 1983
van de heer T. KELCHTERMANS

Gewestplannen — Goene zones per provincie

Gaarne vernam ik van de geachte Minister welke oppervlakte per provincie werd voorzien als respectieve bos-, natuur-, parkgebieden en bufferzones bij het van kracht worden van de verschillende gewestplannen. Werden hierin sindsdien wijzigingen aangebracht en in voorkomend geval om welke redenen?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag heb ik de eer volgens de tabel in bijlage de gevraagde gegevens over te maken.

De tabel geeft per provincie de oppervlakte weer van de bosgebieden en de verschillende groene ruimten die in de gewestplannen voorzien zijn; vooreerst de groene ruimten overeenkomstig de bepalingen van het **KB** van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de gewestplannen en de ontwerp-gewestplannen, vervolgens de groene ruimten die werden aangeduid overeenkomstig de bijzondere planologische voorschriften die voor sommige gewestplannen bijkomend werden voorzien.

Onlangs werd het gewestplan Turnhout in herziening gesteld teneinde een transportzone te kunnen voorzien aan de grensovergang te Hoogstraten-Meer.

In het globale pakket van de herziening werd, om de operatie mogelijk te maken, 20 ha bosgebied, voorzien in het gewestplan, omgeschakeld naar agrarisch gebied.

Oppervlakte in hectaren

Ros en groengebieden	Provincie Antwerpen	Provincie Limburg	Provincie Oost-Vlaanderen	Vlaams Brabant	Provincie West-Vlaanderen
Volgens KB 28.12.72					
art. 12 - 4.2. Bosgebieden	19 524,5	6 447,3	5 485,7	6 176,6	1 150,6
art. 13 - 4.3. Groengebieden	456,8	20 485,3	325,6	82,2	47,70
art. 13 - 4.3.1. Natuurgebieden	15 021,8	18 667,8	14 409,2	19 875,6	8 859,7
art. 13 - 4.3.2. Natuurreservaten	5 640,6	4 045,3	2 414,8	1 260,6	1 815,7
art. 14 - 4.4. Parkgebieden	5 544,8	1 788,2	4 423,9	5 476,8	4 232,8
art. 15 - 4.5. Buffenones	19781	996,8	2 098,1	1 708,4	371,9
Volgens aanvullende planologische voorschriften					
Bosgebied met ecologische waarde	2 433,4	526,2	86	—	—
Speelbos	425,7	—	—	—	—
Bijzondere groengebieden	—	68,4	—	—	—
Bijzondere natuurgebieden	191,7	—	—	—	—
Natuurgebied met erfdienstbaarheden	—	—	132,3	—	—
Valleigebieden	—	—	2 131,3	—	—
Reservegebied voor bufferzone	—	—	1 131,3	—	—

Vraag nr. 166
van 5 augustus 1983
van de heer J. VALKENIERS

Opvulzone — Benadeling jonge gezinnen

In Vlaanderen wordt nog steeds een 70 m grens genomen voor een opvulzone terwijl men in Wallonië tot 100 m en zelfs 150 m neemt.

Is het noodzakelijk dat dit onderscheid verder behouden blijft wanneer we zien hoeveel jonge Vlaamse gezinnen hierdoor benadeeld worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat reeds van bij de aanvang van de regionalisatie aangenomen werd dat het domein van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening een materie is waarvoor een eigen regionaal beleid verantwoord is.

De toestanden in Wallonië en Vlaanderen zijn op stedenbouwkundig en planologisch gebied moeilijk vergelijkbaar.

Orderingsmaatregelen dienen rekening te houden met de eigenheid van het betrokken gebied.

Het is dan ook logisch dat deze orderingsmaatregelen verschillend kunnen zijn van het ene landsgedeelte tot het andere.

Meer concreet wat de toepassing betreft van art. 23 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, werd oorspronkelijk geopteerd voor een eerder restrictieve toepassing. Hierbij hebben beschouwingen i.v.m. de beperking van de lintbebouwing, en de vrijwaring van het open gebied een rol gespeeld.

Als principe werd de „zeventig meter” regel vooropgesteld. Ondertussen werd deze aangelegenheid nader onderzocht o.a. aan de hand van de ervaring die in de loop der jaren dat de gewestplannen van toepassing zijn, werd opgedaan.

Ook moet rekening worden gehouden met de gewijzigde omstandigheden, inzichten en de sociale en economische evolutie.

Een voorstel van decreet werd uitgewerkt en voorgelegd aan de Raad van State. Een aangepast voorstel zal eerlang aan de Vlaamse Executieve worden voorgelegd.

Vraag nr. 167
van 8 augustus 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Tuinhuysjes — Illegale oprichting

Het koninklijk besluit van 16 december 1981 (BS 5 februari, blz. 989), tot wijziging, voor het Vlaamse Gewest, van het koninklijk besluit van 16 december 1971, tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn, ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar, gewijzigd bij koninklijk besluit van 23 april 1973,

wijzigde niets aan de inhoud van artikel 13e a) van hoger geciteerd koninklijk besluit van 16 december 1971.

Voor zover de oppervlakte niet meer bedraagt dan 6 m² en de hoogte niet meer dan 2,25 m dient een bouwdoos met het oog op de oprichting van een tuinhuysje niet verplichtend opgemaakt door een architect en is er vrijstelling van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar. Evenwel dient het dossier samengesteld als volgt :

- in drievoud, een, op het voorgeschreven formulier opgemaakte, vergunningsaanvraag;
- de tekeningen, in drievoud opgesteld zoals voorgeschreven bij artikel 16, 2e, 3e en 4e van het ministerieel besluit van 6 februari 1971 tot vaststelling van de samenstelling van het dossier van de aanvraag om bouwvergunning zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 16 februari 1983, dit wil zeggen :
  - a. situatietekening (met lijst eigenaars omtrek 50 m);
  - b. tekening van de uit te voeren werken of handelingen op het perceel;
  - c. tekening van de uit te voeren werken bij bouwen van gesloten ruimten (plattegrond met bestemming).
- Ten minste drie genummerde foto's, in tweevoud, van het bouwterrein of het gebouw en van de omliggende omgeving;
- De uitdrukkelijke en schriftelijke toestemming van de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting of van de Nationale Landmaatschappij of van een erkende bouwmaatschappij.
- De ingevulde vragenlijsten voor het Nationaal Instituut voor de Statistiek, voor zover nuttig;
- Bescheiden eventueel opgelegd door de plaatselijke overheid.

De praktijk leert ons evenwel dat een groot deel van de tuinhuysjes illegaal worden opgericht, mede door het gebrek aan voorlichting vanwege bepaalde firma's, of dat bij gemeentebesturen dossiers worden ingediend welke gebrekkig zijn opgemaakt.

Kan de heer Minister van Middenstand, in overleg met de Gemeenschapsminister van ruimtelijke ordening, landinrichting en natuurbehoud geen meldingsplicht van verplichting tot bouwaanvraag en vergunning, opleggen aan de firma's welke op industriële- en commerciële basis tuinhuysjes verkopen?

Subsidiarlijk k : mede gelet op de moeilijkheden welke heersen bij de architecten, uitoefenaars van het vrij beroep, in het bijzonder jonge afgestudeerden, kan de medewerking van de architect niet verplichtend worden?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

1. Wat betreft de meldingsplicht voor firma's die geprefabriceerde constructies zoals tuinhuysjes, week-endhuysjes, caravans e.d. maken, dient de aandacht gevestigd op het feit dat de wet van 29

maart 1962 houdende organisatie van de stede-
bouw en de ruimtelijke ordening, o.m. het bouwen
en optrekken van gebouwen regelt alsmede het
plaatsen van met bouwwerken gelijkgestelde con-
structies. Deze wet regelt echter niet de verkoop
van deze constructies. De verkoop van goederen
waaronder bouwmaterialen, geprefabriceerde wo-
ningen, tuinhuisjes, week-end huisjes, caravans,
e.d., valt totaal buiten het domein van de **hogerge-**
noemde wet op de stedebouw en de ruimtelijke
ordening.

2. Wat betreft de medewerking van de architect werd
langs verschillende zijden de aandacht gevestigd
op de problemen die zich stelden i.v.m. de toepas-
sing van het KB van 16 december 1981 betreffen-
de de zogenaamde „kleine werken en handelin-
gen”, meer bepaald i.v.m. de bepaling van het KB
van 16 december 1971, inzonderlijk art. 1.

Om dit probleem op te lossen heeft de Vlaamse
Executieve op 13 juli 1983 een besluit getroffen
waarbij o.m. bepaald wordt dat voor de zoge-
naamde „kleine werken” de tussenkomst van de
architect niet meer vereist is.

Vraag nr. 173
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

*Grindgroeven te Membruggen — Overtreding van de
uitbatingvoorwaarden*

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband
met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroe-
ven op Vlaams grondgebied, onder meer te Mem-
bruggen, wees ik op de heersende onwettelijke toe-
standen aldaar.

Het antwoord van Minister Geens op deze interpellatie
was vaag en teleurstellend.

Thans lees ik in „Het Belang van Limburg” van 2
juli 1983 dat „Leefmilieu Riemst” die klacht had
ingediend wegens overtreding van de uitbatingvoor-
waarden van de zandgroeve te Membruggen, na onder-
zoek over geheel de lijn in het gelijk werd ge-
steld.

Het is bedroevend te moeten vaststellen dat vele
exploitatievergunningen niet worden nageleefd. De
verantwoordelijke overheid laat begaan. Het zijn
steeds de verenigingen die de overtredingen openbaar
moeten maken en aanklagen. Wetten en besluiten
blijken dikwijls dode letter te zijn.

De bestendige deputatie van de provincieraad van
Limburg stelt in de exploitatievergunning (zandgroeve
Membruggen) van 11 januari 1962, onder cijfer 9
van artikel 3 wat volgt: „De ontginning zal onder het
gezag gesteld worden van een verantwoordelijke
agent, zoals voorgeschreven door art. 5 12 bis en
5 12 ter van het ARAB, gewijzigd door KB van 7
november 1956. Deze verantwoordelijke agent zal
aangeduid worden aan de Hoofdingenieur-directeur
van het Mijnnarrondissement te Hasselt. Deze agent
heeft als opdracht toezicht te houden en te waken op
de naleving van de maatregelen alsook van de wetten,
reglementen en besluiten die de toezichtsambtenaren
moeten doen uitvoeren”.

Niettegenstaande de bij vergunning aangeduide ver-
antwoordelijke agent, die toezicht moet houden en
moet waken op de naleving van de maatregelen, wet-
ten, reglementen en besluiten — nodig geacht bij deze
zandwinning — worden meerdere onregelmatigheden
vastgesteld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de vol-
gende vragen ?

1. Heeft de verantwoordelijke agent enige aangifte
van onregelmatigheid gedaan aan de bevoegde
overheid? En zo ja, wat deed deze overheid om
aan deze onwettelijkheid een einde te maken?
2. Welke instantie wordt hier verantwoordelijk ge-
steld voor de gemelde onregelmatigheden?
3. Wie of welke instantie zal nu deze werken van
nabij volgen en wat zullen de consequenties zijn
voor deze toezichtsagent en de ontginning wanneer
blijkt dat opnieuw onregelmatigheden worden ver-
zwegen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve,
Gemeenschapsminister van economie en werk-
gelegenheid.

Antwoord

Gevolggend aan zijn parlementaire vraag kan de
aandacht gevestigd worden op het feit dat de vraag
geen betrekking heeft op een bouwvergunning maar
op een exploitatievergunning, afgeleverd door de be-
stendige deputatie van Limburg op 11 januari 1962.

Deze aangelegenheid valt buiten mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 174
van 18 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS

Maaseik- Dorne — Grindontginning

Tijdens mijn interpellatie van 1 juni 1983 in verband
met de exploitatie van openlucht zand- en grindgroe-
ven op Vlaams grondgebied stelde ik een aantal vra-
gen waarop ik geen afdoend antwoord heb ontvan-
gen.

Daarom wens ik van de geachte Minister een (aan-
vullend) antwoord op de volgende vragen.

Eigenaar en exploitant Swenders ontgon te Maas-
eik-Dorne gedurende enkele jaren op illegale wijze
grind in een potentieel waterrijk gebied.

Een intercommunale (IVVA) voor afvalverwer-
king is zinnens om de illegaal gegraven put te
kopen om er industriële afval in te storten. Alzo
wordt deze onwettelijkheid nog beloond.

Volgens een studie uitgevoerd door het Ministerie
van Volksgezondheid is de kans reëel dat de wa-
tergrondlagen dan zullen besmet worden.

Wat is de geachte Minister hierover bekend en wat
zal er eventueel gedaan worden om het storten van
afval in deze put te beletten?

2. Zijn er thans aan de Maaskant grindontginningen aan gang die niet vergund zijn? In bevestigend geval, wat is gedaan geworden om deze illegaliteit te doen ophouden?
3. Is het waar dat in de groeve Swenders nog steeds op onwettelijke wijze grind wordt ontgonnen en dat de uitbater de verzegeling en de persoonlijke tussenkomst van Gemeenschapsminister Akkermans, die de put einde 1982 deed sluiten, negeert?
4. Is de ontginning Swenders al dan niet verplicht de illegaal gegraven put weer op te vullen? Eventueel met welke opvullingsgronden?
5. Hoe is de stand van zaken op dit ogenblik wat betreft de nabestemming van de grind- en zandontginningsgebieden van de Maaskant?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van economie en werkgelegenheid en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs.

Aanvullend antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik voor zover het zaken betreft die onder toepassing vallen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, het geachte lid het volgende mededelen.

Betreffende het illegaal uitoefenen van een grindgroeve, d.i. het wijzigen van het reliëf van de bodem zonder bouwvergunning, werd door de provinciale directie van de stedenbouw een eerste proces-verbaal opgesteld op 8 oktober 1976. De stopzetting van de werken werd bevolen. Op 14 november 1976 werden de werken verzegeld.

Het dossier betreffende deze overtreding werd, met een vordering tot herstel van de plaats, aan het gerecht overgemaakt.

Op 29 maart 1982 heeft de provinciale directie andermaal PV opgesteld en werd opnieuw stopzetting van de werken bevolen. Op 3 augustus 1982 werden de werken een derde maal verzegeld. Het desbetreffend dossier werd overgemaakt aan de gerechtelijke instanties.

Al de middelen waarover men in het kader van de wet betreffende de stedenbouw en de ruimtelijke ordening beschikt, zijn aldus volledig gebruikt.

Vraag nr. 180 van 30 augustus 1983 van de heer F. GEYSELINGS

Natuurgebied Smeethof te Bocholt — Aanvoer van slib

Ik verneem dat het natuurgebied Smeethof te Bocholt, dat een oppervlakte heeft van 168 ha — een laagveengebied dat deel uitmaakt van een keten van natuurgebieden langs de landgrens — ernstig in zijn biotoop wordt beschadigd.

De Werkgroep ISIS heeft hiertegen reeds talrijke acties ondernomen en blijft zich verzetten tegen de heersende illegaliteit waarvoor de lokale en regionale overheden alsmede de Vlaamse Executieve de ogen sluiten.

De Werkgroep ISIS bracht deze natuurschendingen ook voor de correctionele rechtbank te Tongeren.

Bij kortgeding beval de voorzitter van de rechtbank de stopzetting van alle activiteiten.

Niettegenstaande de talrijke klachten van ISIS wordt de toestand nog dramatischer. Thans worden grote hoeveelheden slib, dat zware metalen zou bevatten, aangevoerd. De overheid laat begaan.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Zijn de werken die thans in Smeethof plaatsvinden, rechtmatig vergund?
2. Van waar komt het aangevoerd slib en werd hiervoor een wettelijke vergunning afgeleverd?
3. Is het waar dat dit slib zware metalen bevat en in bevestigend geval dewelke?
4. Wordt toelating verleend voor de reliëfwijziging? Eventueel wanneer en om welke reden?
5. Het kortgeding d.d. 28.4.1983 verbood alle activiteiten met inbegrip van landbouwactiviteiten in dit gebied.
Is deze uitspraak nog steeds van kracht? Zo ja, waarom wordt hieraan geen gevolg gegeven bij aandringen van ISIS?

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, waterbeleid en onderwijs, gesteld.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Wat de activiteiten in het algemeen betreft kan, voor zover nuttig, verwezen worden naar mijn antwoord op de parlementaire vraag nr. 126 van 2 juni 1983 van Volksvertegenwoordiger Valkeniers.

Wat de concrete vragen betreft kan het volgende worden medegedeeld :

1. en 4. Betreffende het aanvoeren van slib, dat zware metalen bevat, zijn geen gegevens bekend op het kabinet. Aan de provinciale directie van de stedenbouw wordt gevraagd een onderzoek in te stellen. Uiteraard kan enkel worden tussengekomen voor zover het handelingen en werken betreft die onder toepassing vallen van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening.
2. en 3. Het opzoeken van de aard of de oorsprong van het slib valt buiten de bevoegdheid van het bestuur van de stedenbouw.
5. Het uitoefenen van landbouwbedrijvigheid is geen werk of handeling dat onder toepassing valt van de wet van 29 maart 1962, meer bepaald art. 44.

Het bestuur van de stedenbouw kan enkel tussenkomen voor zover het werken en handelingen betreft die onder toepassing vallen van hogergenoemde wet.

Vraag nr. 186
van 2 september 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Gemeentelijke technische diensten — Aantal en samenstelling

In de toelichting bij het KB d.d. 16.12.1981 tot wijziging voor het Vlaamse Gewest van het KB van 16.12.1981 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar, gewijzigd bij KB van 23 april 1973 bladzijde twee, punt drie tweede alinea, verwijst u naar de fusie van 1976 en bent u de mening toegedaan dat de gemeenten de gelegenheid hebben gehad om een eigen technische dienst uit te bouwen.

Kunt u mij in kennis stellen van het aantal opgerichte en/of bestaande technische diensten in de gemeenten van het Vlaamse landsgedeelte met een inwonersaantal tot 30.000?

Van die technische diensten wens ik de samenstelling te kennen en het aantal ambtenaren met technische opleiding.

N.B. : Deze vraag werd eveneens aan de heer M. Galle, Gemeenschapsminister van binnenlandse aangelegenheden, gesteld.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan de aandacht van het geachte lid gevestigd worden op de inhoud van het verslag aan de Koning, dat het KB van 16 december 1981 betreffende de zogenaamde „kleine werken” begeleidt. Dit verslag is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 5 februari 1982 blz. 985, 986 en 987.

Meer bepaald kan verwezen worden naar het derde, vierde en vijfde lid van dit verslag, waarin de motieven zijn uiteengezet om een aantal dossiers van bouwvragen rechtstreeks door de gemeente te laten behandelen zonder het bindend advies van de gemachtigde ambtenaar.

In het vierde lid is o.m. gesteld dat de fusies van gemeenten hebben toegelaten dat de gemeenten gemakkelijker een zelfstandig oordeel kunnen vormen omtrent de toelaatbaarheid van bepaalde werken en handelingen.

Een beschouwing die daarbij in overweging werd genomen is het feit dat talrijke gemeenten beschikken over een eigen technische dienst, die het College van Burgemeester en Schepenen, zo nodig, technisch advies kan verschaffen.

Hierbij werd echter geen systematisch onderzoek gedaan naar de omvang, de personeelsbezetting en de kwalificatie van het technisch personeel van de technische dienst van elke individuele gemeente.

Het is derhalve niet mogelijk de gevraagde gegevens te verschaffen.

Vraag nr. 190
van 6 september 1983
van de heer D. VERVAET

Aanleg van voetbalveld — Bouwvergunning

Mag ik de geachte Minister de hiernavolgende redenering ter beoordeling voorleggen?

Het betreft het KB d.d. 16 december 1981 tot wijziging voor het Vlaamse Gewest van het koninklijk besluit van 16 december 1971 tot bepaling van de werken en handelingen die vrijgesteld zijn ofwel van de bemoeiing van de architect, ofwel van de bouwvergunning, ofwel van het eensluitend advies van de gemachtigde ambtenaar, gewijzigd bij koninklijk besluit van 23 april 1973.

Dit KB handelt over werken en handelingen die wel aan een bouwvergunning onderworpen blijven maar die vrijgesteld zijn van het advies van de gemachtigde ambtenaar.

Artikel 1 bepaalt o.m. het volgende:

„In het Vlaamse Gewest is het advies van de gemachtigde ambtenaar niet vereist voor de volgende werken en handelingen :

...

12. De aanleg van één tennisveld met afrastering, één speelveld, ... voor zover de aanleg geen aanmerkelijke wijziging van het reliëf van de bodem vergt; ...”

In het verslag aan de Koning staat hieromtrent:

„Het betreft tuinaccommodatie van geringe omvang, dit wil zeggen een sportveld, zwembad of siervijver met een maximumoppervlakte van nagenoeg 20 x 30 m, zo nodig met kleedkabine van ten hoogste 2 x 3 m en met een maximum hoogte van 2,5 m; de geciteerde oppervlakten en afmetingen der gebouwen zijn ten indicatieve titel gegeven”.

Naar mijn mening moet hieruit worden afgeleid dat vermits er een bouwvergunning moet worden afgeleverd voor een speelveld van 20 x 30 m er alvast een moet worden afgeleverd voor een voetbalveld van 50 x 100 m op basis van het principe : wie het mindere niet mag, mag ook het meerdere niet. Dit is een redenering a contrario van het beginsel: wie het meerdere mag, mag het mindere.

Moet op basis van deze redenering het College van Burgemeester en Schepenen van een gemeente een bouwvergunning afleveren voor de aanleg van een voetbalveld?

Antwoord

Gevolggevend aan zijn parlementaire vraag kan ik het geachte lid volgende informatie verschaffen.

Wanneer de aanleg van een voetbalveld gepaard gaat met werken en handelingen die onder toepassing vallen van art. 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de stedenbouw en de ruimtelijke ordening, is voor deze werken uiteraard bouwvergunning

ning nodig. Tot deze werken kunnen vermeld worden : belangrijke reliëfwijzigingen, nodig voor het horizontaal brengen van het veld, het plaatsen van een tribune, sanitair, cafetaria, afsluitingen (behoudens deze afsluitingen die van een bouwvergunning zijn vrijgesteld ingevolge de bepalingen van art. 2 van het KB van 16 december 1971), en gelijkaardige werken.

Opgemerkt **weze** dat het KB van 16 december 1981 betreffende de zogenaamde „ kleine werken”, de hogergenoemde werken tot aanleg van een voetbalveld niet vrijstelt van het advies van de gemachtigde ambtenaar. Dergelijke bouwvoorstellen kunnen door het College van Burgemeester en Schepenen rechtstreeks behandeld worden, voor zover het betrokken perceel gelegen is binnen een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg.

J. BUCHMANN
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 56
van 29 augustus 1983
van de heer L. VANVELTHOVEN

Bouwpremies en andere tegemoetkomingen in bouwkosten — Vereenvoudiging van de procedures

Eind 1982 bleek uit een enquête, gehouden na een informatiecampaagne van de Vlaamse regering, waarbij ongeveer 14.000 mensen de brochure „ Honderdduizenden steun voor wie nu bouwt, koopt of verkoopt” aanvroegen, dat het huidige systeem van bouwpremies en andere tussenkomsten vanwege de overheid in de bouwkosten, BTW-verlagingen plus rentetoeelagen te gecompliceerd en te omslachtig werd bevonden. Het systeem wordt onvoldoende begrepen door de bevolking en roept weerstand op.

De mensen vinden er moeilijk hun weg in en hebben snel de indruk dat ze mogelijk niet alles ontvangen, waarop ze recht hebben. De Vlaamse regering had zich voorgenomen het stelsel snel en drastisch te vereenvoudigen en vóór 1 april 1983 te herzien.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke maatregelen er tot op heden werden getroffen om het stelsel voor de gewone burger minder omslachtig en gecompliceerd te maken en om tot een vereenvoudiging van de procedures te komen.

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mee te delen dat de door de Vlaamse regering in de pers georganiseerde informatiecampaagne hoofdzakelijk tot doel had de bevolking beter voor te lichten over de diverse voordelen die kunnen worden verkregen bij de bouw, koop of sanering van woningen, ten einde aldus ook de activiteit van de bouw te stimuleren.

Gezien de talrijke reacties en vragen om bijkomende uitleg van vele personen, kan worden gesteld dat de geïndiceerde doeleinden ruimschoots werden bereikt.

Het heeft bovendien steeds in mijn bedoeling gelegen de reglementeringen in de sociale-huisvestingssector te vereenvoudigen. Het is zo dat bij de toekenning van de premies meestal om redenen van sociale en budgettaire aard sommige beperkingen moeten worden opgelegd, hetgeen onvermijdelijk tot gevolg heeft dat bepaalde voorwaarden moeten worden gehandhaafd.

Intussen werden echter in sommige reglementeringen al vereenvoudigingen doorgevoerd om de afhandeling van de aanvragen te bespoedigen. Zo werd in de bouwpremiereglementering o.a. de volgende versoepelingen aangebracht: de voorwaarde inzake het betrekken van de nieuwe woning werd uitgebreid (een geldige aanvraag kan thans tot 6 maanden na de ingebruikneming der nieuwe woning worden ingediend), de aanvraagformulieren zijn thans ook bij de gemeentebesturen beschikbaar, bij de aanvraagformulieren is een schema gevoegd waarin de door de belanghebbende te vervullen formaliteiten bondig en klaar staan uiteengezet, . . .

Verder weze nog vermeld de afschaffing van de aanvullende premies voor het plaatsen van dubbele beglazing en een regenwaterput en de integratie ervan in de bouw- en saneringspremiebedragen.

Ook werd in de saneringspremiereglementering één inkomengrens bepaald en de berekening van de premies vereenvoudigd.

Ook aan de andere reglementeringen zullen, bij de eerstvolgende wijziging ervan, in de mate van het mogelijke vereenvoudigingen worden aangebracht.

Verder werd van start gegaan met de automatisering van de dossiers van de bouwpremieaanvragen. Voor 1984 wordt de automatisering van de saneringspremie en de huurtoelagen in het vooruitzicht gesteld.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEF-
MILIEU, WATERBELEID EN ONDERWIJS

Vraag nr. 171
van 18 juli 1983
van de heer J. VALKENIERS

Kanaal Brussel- Willebroek — Lozing van afvalwater

Naar het schijnt zou het Brusselse afvalwater de grootste vervuiler zijn van het kanaal Brussel-Willebroek.

Een volledig onderzoek werd naar aanleiding van een grote vissterfte ondernomen.

Graag vernamen wij hiervan het resultaat en de maatregelen die de Minister naar aanleiding van die resultaten zal nemen.

Antwoord

In antwoord op de gestelde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij die o.m. als wettelijke opdracht heeft de oorzaken van waterverontreiniging op te sporen en toezicht en controle

op de lozingen van afvalwater uit te oefenen heeft inderdaad kennis van meerdere vissterften die zich op het kanaal Willebroek-Charleroi hebben voorgedaan. Deze gekende vissterften situeren zich in het gedeelte begrensd door de sluizen van Halle en Lembeek, hetzij ten zuiden van het Gewest Brussel. Volgens de eerste resultaten van het onderzoek zou als mogelijke oorzaak van deze vissterften de eutrofiëring van het quasi stilstaande kanaalwater kunnen worden aangewezen. Afgewacht wordt of de analyse-resultaten van de jongste watermonsters deze hypothese zullen bevestigen.

Pas wanneer de oorzaak met zekerheid is gekend, zal doeltreffend kunnen onderzocht worden welke maatregelen eventueel kunnen worden overwogen om in de toekomst dergelijke vissterften te vermijden.

Zonder vooruit te lopen op de eindresultaten van het bij de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij nog aan gang zijnde onderzoek, kan gesteld worden dat er meer dan waarschijnlijk geen oorzakelijk verband bestaat tussen de gekende vissterften en de lozing van het Brussels afvalwater :

- dit afvalwater wordt geloosd in de **Zenne** en niet in het kanaal;
- de vissterften lokaliseren zich in het kanaal stroomopwaarts het Brussels Gewest.

Vraag nr. 178
van 28 juli 1983
van de heer F. VERMEIREN

Afvalstoffen — Invoering milieubelasting

Blijkens persberichten heeft de Vlaamse Regering op 29 juni 1983 een ontwerp van decreet goedgekeurd houdende de invoering van een milieubelasting op vaste afvalstoffen. De opbrengst zou moeten dienen voor de financiering van de Vlaamse afvalmaatschappij Ovam en de oprichting van een centrum voor de verwerking van giftige afvalstoffen.

De bedoeling zou zijn een belasting te heffen ten laste van de zogenaamde vergunninghouders, dat zijn al diegenen die volgens het afvaldecreet over een vergunning beschikken voor de verwijdering en verwerking van afval. Het zou dan gaan om stortexploitanten en de uitbaters van verbrandingsovens en compostfabrieken.

Naar verluidt beschouwen velen deze maatregel eens te meer als een inbreuk op de gemeentelijke autonomie. Volgens hun zeggen wordt aan de gemeenten de mogelijkheid ontnomen om, bijvoorbeeld via de invoering van een dergelijke gemeentelijke milieubelasting, een plaatselijk doeltreffend beleid inzake milieubeheer uit te werken.

Bovendien dient opgemerkt dat door het invoeren van voornoemde milieubelasting ook de intercommunales zullen getroffen worden die zich bezig houden met de verwijdering en verwerking van het huisvuil.

Dit zal ten gevolge hebben dat de intercommunales hun kostprijs ten opzichte van hun cliënten, dit zijn de gemeenten, gaan verhogen.

De gemeenten gaan weer komen te staan voor een grotere uitgave inzake huisvuil; en wanneer dan rekening moet gehouden worden met de instructies van de Vlaamse Gemeenschapsminister, belast met het toezicht over de ondergeschikte besturen, dat elke gemeentedienst zoveel mogelijk moet „self-supporting” zijn, komen wij tot weer een verplichting opgelegd aan de gemeente om over te gaan tot belastingverhoging.

Desbetreffend mocht ik van de geachte Minister vernemen wat volgt.

1. Welk jaarlijks budget er voor Ovam voorzien is en hoe dit momenteel wordt gefinancierd?
2. Of de gemeenten die zelf in de verwerking van vaste afvalstoffen voorzien dit voortaan nog zullen mogen doen? Zo ja, kunnen zij op die basis al dan niet vrijgesteld worden van bedoelde „milieubelasting”?
3. Hoe en door wie de zogenaamde giftige afvalstoffen momenteel worden verwerkt?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lidmede te delen wat volgt.

1. De Vlaamse Executieve hechtte op woensdag 29 juni 1983 inderdaad haar principiële akkoord aan een voorontwerp van decreet, betreffende de instelling van milieuheffingen op vaste afvalstoffen en dit in afwachting van het advies van de Raad van State (VE/83/29.06/DOC.474). Dit ontwerp-decreet regelt de aangelegenheid bedoeld in artikel 47 § 1a van het decreet van 2 juli 1981, betreffende het beheer van afvalstoffen.

De opbrengst van de milieuheffingen is bestemd voor de financiering van de kosten van de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981, kosten van maatregelen, in het bijzonder in het belang van een doelmatige verwijdering van afvalstoffen, en kosten van maatregelen die er op gericht zijn het ontstaan van afvalstoffen te voorkomen.

2. Betreffende het budget 1983, dien ik het geachte lid te verwijzen naar het decreet van 1 juni 1983, houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het jaar 1983 :

werkingskosten: ± 155 miljoen die worden gefinancierd door :

- 150 miljoen terugvorderbaar voorschot (artikel 84.03.03 van de gemeenschapsbegroting)
- 5 miljoen eigen ontvangsten.

3. De verwerking van huishoudelijke afvalstoffen is een gemeentelijke bevoegdheid. Er is ter zake geen vrijstelling voorzien van milieuheffing. Artikel 47 van het decreet van 2 juli 1981 vormt ter zake de basis, namelijk dat er geen vrijstelling kan worden verleend, tenzij voor totale recuperatie en recycling.

Ter informatie haal ik nog artikel 28, 1ste lid van het decreet van 2 juli 1981, aan : „Onverminderd de bevoegdheid van de Vlaamse Executieve om algemene regelen vast te stellen, wordt het zich

ontdoen van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld”.

4. In Vlaanderen zijn momenteel twee erkende verwerkers van giftige afval actief (beide erkend voor de verwerking van afvalsolventen). Solventen kunnen dus worden gerecupereerd. Voor de overige giftige afval, dient een adequaat verwerkingsbedrijf in het buitenland te worden aangedaan.

Vraag nr. 179
van 28 juli 1983
van de heer D. VERVAET

Natuurgebieden Liedekerkebos en Dommelingen — Schending

In zijn strijd tegen de waterverontreiniging in het arrondissement Halle-Vilvoorde heeft de intercommunale Haviland een voorontwerp ter studie voor de sanering van de Bellebeek in het noordelijk deel van het Pajottenland.

In deze studie is de bouw voorzien van een rioolwaterzuiveringsstation te Liedekerke. Voor deze waterzuiveringsinstallatie is Haviland van plan om in de natuurgebieden „ Liedekerkebos” en „ Dommelingen” collectoren aan te leggen.

Deze natuurgebieden zijn beschermd, en het fabeltje als zouden de werken „met een minimum aan verstoring” gebeuren kan mijns inziens deze natuurschending niet verrechtvaardigen.

Graag had ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen:

1. Bent u van plan om toelating te verlenen aan de intercommunale Haviland om deze gronden aan te kopen?
2. Zo ja, welk recht laat u toe deze beschermde natuurgebieden te schenden?
3. Zo neen, welk alternatief is er voorhanden?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Zoals het geachte lid opmerkt bevindt de studie van de sanering van de Bellebeek zich momenteel in fase van voorontwerp. Dit dossier valt derhalve onder het toepassingsgebied van mijn omzendbrief nr. AW/83-1 van 31 januari 1983 (BS van 15 april 1983) waarin, naar aanleiding van de operationalisering van de Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij, ondermeer wordt gesteld dat studies, voorontwerpen, enz. na 1 februari 1983 door de betrokken ondergeschikte besturen of verenigingen van ondergeschikte besturen worden overgedragen aan de bevoegde waterzuiveringsmaatschappij. De Vlaamse Waterzuiveringsmaatschappij heeft op 16 juni 1983 met de intercommunale Haviland contact opgenomen ten einde de praktische modaliteiten van de overdracht van dit dossier in onderling overleg te regelen.

De VWZ werkt momenteel in mijn opdracht mee aan de uitwerking van een Algemeen Waterzuiveringsprogramma voor het Vlaams Gewest. In het kader

van dit AWP wordt ook de sanering van het bekken van de Bellebeek nader onderzocht. De resultaten van dit onderzoek zijn vooralsnog niet bekend. Het is dus voorbarig nu reeds te besluiten dat door de aanleg van de nodige collectoren bepaalde natuurgebieden zullen worden geschonden.

Concreet kan ik het geachte lid dus alleen het volgende antwoorden.

1. Gezien de operationalisering van de VWZ zal de verwerving van de nodige gronden en/of erfdienstbaarheden door deze maatschappij moeten worden bekomen. Omwille dat deze maatschappij de studie van de sanering van de beschouwde sector nog niet heeft beëindigd, heeft zij mij nog geen concrete voorstellen terzake gedaan.
2. en 3. Vervalt gezien het voorgaande.

Vraag nr. 180
van 29 juli 1983
van de heer W. KUIJPERS

Vuilverbranding op zee — Gevolgen voor natuurlijk milieu

Mag ik van de Minister vernemen wanneer en in welke voorwaarden hij toelating zou gegeven hebben om een doorvoerlading dioxine uit Linz (Oostenrijk) naar Antwerpen te laten vervoeren?

Deze lading zou van daaruit met een vuilverbrandingsschip naar de Atlantische Oceaan gebracht worden. Kan de Minister mij mededelen:

1. welke nadelige gevolgen de verbranding van dioxine heeft op het natuurlijk milieu van de Atlantische Oceaan?
2. Welke ladingen er met verbrandingsschepen uit onze havens vertrokken zijn in de loop van het jaar 1982?
3. Wordt er door de Overheid een alternatieve oplossing gezocht voor dit probleem?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen wat volgt.

Er werd bij het Kabinet van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs geen enkele aanvraag ingediend, met betrekking tot een doorvoerlading dioxine uit Linz (Oostenrijk) naar Antwerpen, met bestemming verbranding op zee.

Dientengevolge kon voorafgaandelijk geen beslissing genomen worden. Daar echter door de dienst Toezicht van de OVAM werd vastgesteld dat er zich dioxine op Vlaams grondgebied bevond, werden de nodige maatregelen genomen, ten einde dit in de toekomst te voorkomen. Dit gebeurde onder vorm van drie ministeriële besluiten, ten aanzien van de erkenning van de drie beroepsverwerkers en -invoerders van giftige afval.

Voor de NV MTG en de PVBA Destructo, werden respectievelijk ministeriële besluiten uitgevaardigd dd. 28 juli 1983, tot aanvulling van de respectie-

velijke ministeriële besluiten van 8 januari 1981, tot erkenning als beroepsverwerfers en -invoerders.

Voor de NV Ocean Combustion Service werd, door middel van een ministerieel besluit dd. 28 juli 1983, een schorsing doorgevoerd voor wat betreft de erkenning als beroepsverwerker en -invoerder (ministerieel besluit van 8 januari 1981) van dioxine-houdende afval, afkomstig van de produktie van 2.4.5. trichlorofenoxy-azijnzuur, trichlorofenol en trichloorbenzeen.

De invloed van verbranding van dioxine in het algemeen is funktie van de voorwaarden waaronder verbrand wordt.

Een verbrandingsinstallatie, met voldoende lange verblijftijd van de afvalstoffen, gekoppeld aan de bedrijfsvoering bij voldoende hoge temperatuur en voldoende hoge zuurstofovermaat, garandeert de vernietiging van TCDD.

De enige milieuhinder, gekoppeld aan de verbranding op zee van TCDD, is de aanwezigheid van zoutzuur in de rookgassen. Deze aanwezigheid is echter inherent aan elke verbranding van gechlorideerde koolwaterstoffen, zodat dit geen exclusief probleem is afkomstig van de verbranding van dioxine.

Uit de meldingsgegevens tot op heden verwerkt, blijkt geen afval beladen met dioxine uit Vlaanderen afkomstig te zijn.

Voor het overige landsgedeelte, dient men zich hieromtrent te richten tot de bevoegde nationale instantie. Dit laatste geldt eveneens voor gegevens met betrekking tot invoer van dioxine en verbranding op zee.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.

11. VRAGEN WAAROP EEN VOORLOPIG ANTWOORD WERD GEGEVEN (R.v.O. art. 65, 6)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE EN WERKGELEGENHEID

**Vraag nr. 78
van 24 augustus 1983
van de heer F. GEYSELINGS**

Vlaamse Executieve — Papierverbruik

Kan mij meegedeeld worden:

1. hoeveel kringlooppapier en wit papier in 1982 in elk Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werd gebruikt?

2. Of er in 1982 al dan niet een stijging van het gebruik van kringlooppapier werd vastgesteld vergeleken met vorige jaren?
3. Bestaan er plannen om het gebruik van kringlooppapier in de overheidsdiensten te bevorderen? In ontkennend geval, waarom niet?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan al de Gemeenschapsministers.

Voorlopig antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat, naar mij werd medegedeeld, de heer Voorzitter van de Vlaamse Executieve een gezamenlijk antwoord zal verstrekken op zijn vraag, welke aan alle Gemeenschapsministers werd gesteld.

R. STEYAERT GEMEENSCHAPSMINISTER VAN GEZIN EN WELZIJNSZORG

**Vraag nr. 47
van 29 augustus 1983
van de heer J. ANSOMS**

OCMW's — Samenstelling

Krachtens artikel 10 van de Organieke Wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's mag de raad ten hoogste voor één derde bestaan uit gemeenteraadsleden. Een controversieel artikel, dat zijn voor- en tegenstanders heeft.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoeveel OCMW-leden in het Vlaamse land tegelijkertijd gemeenteraadslid zijn, en welk procent dit vertegenwoordigt.

Voorlopig antwoord

Ik heb de eer het geachte lid ter kennis te brengen dat de nodige gegevens worden ingewonnen ten einde hem een passend antwoord te kunnen verstrekken.

P. AKKERMANS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTE- LIJKE ORDENING, LANDINRICHTING EN NATUURBEHOUD

**Vraag nr. 187
van 2 september 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE**

*Provinciale controlediensten bouwaanvragen en bouw-
misdrijven — Personeelsformatie en prestaties*

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de personeelsformatie per provinciale dienst meedelen van de ambtenaren welke belast zijn met het toezicht en beteugeling door het bestuur van stedenbouw en ruimtelijke ordening van de bouwaanvragen en bouw-
misdrijven. In dat verband ware het mij aangenaam in kennis gesteld te worden van het aantal vorderingen tot afbraak in de voorbije vijf jaar alsmede van het aantal door de overheid uitgevoerde afbraakwerken.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens aan het Bestuur van de Stedebouw worden opgevraagd. Van zohaast mij deze gegevens zijn medegedeeld, zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid mede te delen.

Vraag nr. 188
van 2 september 1983
van de heer L. VAN DEN BOSSCHE

Heffing van transactiesommen — Geïnde bedragen

Artikel 65, § 3 van de wet van 29 maart 1962 ingelast door artikel 21 van de wet van 22 december 1970 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw voorziet de heffing van transactiesommen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke de sommen waren welke in dat verband gedurende de laatste 5 jaar geïnd werden door het bestuur der registratie.

Voorlopig antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de gevraagde gegevens aan het Bestuur van de Stedebouw worden opgevraagd. Van zohaast mij deze gegevens zijn medegedeeld, zal ik niet nalaten deze aan het geachte lid mede te delen.

III. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 65, 5)

Nihil.